

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Petro monacho de Claustro, cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

atq; per maxillas decurrentia, quasi in sicco, flumina
etiam impetu suo terram infundant. APOLLONIVS:
Placet quod dicis. CÆSARIVS: Quod Christi pas-
sio medicina fit contra tentationes, dicam tibi ex-
empla.

CAPVT XIII.

*Christi
passio me-
dicina est
contra
tentatio-
nes.*

FVerat in prædicto Claustro, quod alio nomine
Hemmenrode dicitur, iuuenis quidam bonæ in-
dolens, & laudabilis admodum conuersationis, Petrus
nomine, de Cōfluentia ortundus, cui creberrimas Do-
minus Deus fecit consolationes, quædam ex his, quæ
dicturus sum de illo, superius tibi recitavi, quæ idcir-
co replicare dignum duxi, quia postea eadem plenius
& verius à quodam eius cōfratre familiarissimo cog-
nouit. Nam audiuit aliquoties voces psallentium in
sublimi. Quadam etiam vice, cū ministraturus domi-
no Carolo Abbati quondam Vilarienti confessionem
dixisset, & absolutionem de more deuotius acciperet,
audiuit vocem de cælo dicentem sibi: Dimissa sunt
omnia peccata tua. Alio etiam tempore, cū Sacrificij
missam celebraturo ipse astaret, & lampas extincta
fuisset, lumen aliunde afferre volens, sed angustia tē-
poris præoccupatus non valens, flatu lampadem reac-
cendit. Sanè huic iuueni studium erat, semel in die ad-
minis reuoluere & recitare sibi sanctissima & dulcis-
sima passionis Christi impropria, gratiarum spiri-
tualium efficacissima incitamenta: in quo studio tan-
tam per dimidium circiter annum difficultatem pas-
sus est, vt, quasi non sibi valerent huiusmodi medita-
tiones, arbitrari debuisset: tandē cū perstitisset pul-
sans, & illatas sibi injurias & difficultates indefessus
effregisset, secreta illa Christi violenter intrauit, ac
deinceps sine difficultate, & quasi ad manum paratis
quotidie epistolis, meditationibus illis suauissimis cū
magna iocunditate vsus est; in canone quoque non
magnopere curabat orare, sed de passione Christi me-
ditabatur. Habebat item in desiderio, & tam humili-
ter quàm vehementer optabat reuelari sibi diuinitus
aliqua imagine vultum Saluatoris, vt cū meditari
debuisset.

debuisset, ad eundem vultum, quasi cōspectum & bene cognitum, facilius intuitum mentis imaginariē dirigere posset: & Dominus, qui hoc ei inspiravit desiderium, non fraudavit eum a desiderio suo. Laborabat ergo mirabili ac multiplici luxuriantis carnis molestia, diabolo interitum, sed Domino profectum ei de tentationibus ordinante: vnde cū quodam tempore in angulo chori Cōuersorum diutius & deuotius orationi incubuisset, diuinum implorās auxilium, ne sineretur sibi in peccatum, post horam surrexit & recessit; siquidem in memoriā ei venit, quod aliud quid agere habebat ex præcepto. Ascendens ergo per stalla, transitum habuit per ante altare infirmorū & Cōuersorum: quō cū peruenisset, veniam celeriter accepturus coram altari, & abcessurus, sub lampade se humiliavit, & ecce ibi Dominus Iesus stans ante eum, vel potius quasi pendēs in cruce; qui piissima brachia sua abstrahens a cruce, seruum suum amplexatus est, & tanquam præcordialem sibi, in signum mutæ familiaritatis, eum ad pectus suum attrahendo strinxit, tentationēsque illius validissimas stringendo cōpescuit. Sanè cū terræ procumberet, optimè sui cōpos erat, sed felici illa visione ita à sensu suo abstractus & ita dulciter affectus est, vt non plenè scire poterit, vtrum corporeis oculis an solo spiritu reuelationem illam recepisset. Attamen cū multas, tantè quàm postea, consolationes acceperit, hoc tamen fatetur, quod ista supergressa est vniuersas: tantam siquidem acceperat gratiam lacrymarum à Domino, vt infra matutinas vix aliqua hora oculi eius siccarentur. Huius rei testis sum ego, qui iuxta illum ad psalmodiam stabam aliquanto tempore: ita enim feruebat in Christi passione, vt spe martyrij Theodericum episcopum Liunia sequeretur sine Abbatis sui permissione. Acceperat ille auctoritatem à Domino Papa Innocētio, secū ducere omnes, qui ire velent, ad propagandū vineā Dñi sabaoth populo barbaro. Adhuc vt dicunt viuit, & ex præcepto Abbatis sui paræciam in Liunia regit, vbi prædicat & baptizat, mul-

multosque tam verbo quam exemplo edificat, & in fide confirmat.

CAPVT XIII.

IN supradicto Claustro alius quidam frater magnam longamque tentationem habuerat, dicentibus cogitationibus suis, vt heremita fieret: adeo hac tentatione deuictus fuit, vt aliqua etiam loca perlustrauerit, explorans aptum sibi habitaculum. Tandem conuersus ad beatam Virginem, ei se totum commisit, ipsam sibi ipsi pro se fideiussorem constituens, quod quicquid ipsa suggessisset, hoc ille sine cunctatione aggrediretur: cumque ad beatam Virginem sub hac conditione sapius recurreret, quadam vice oranti ei coram altari vox insonuit, dicens; Fideiussorem me contulisti, ego me absoluere volo. Ille vero erigens se, vidit virum venerandi habitus ante altare assistere, crucem in manu tenere, crucifixi sancta quinque vulnera digito superinducere, & sic videnti dicere; Sic omnis qui ordinem istum, quem professus es, seruauerit, Dominum nostrum perungit, sicut me vides facere: & sic ille a tentatione sua liberatus est.

CAPVT XV.

BEATÆ memorię Christinę de Volmunsteine, cuius supra memini, etiam crucifixus apparuit, & homo senex iuxta eum, qui ex pixide, quam in manu habebat, perungebat vulnera illius. Genus tamen visionis discernere non valeo.

CAPVT XVI.

ALTERI cuidam sanctimoniali ordinis nostri, quæ nominare nolo, tempore quodam, cum esset grauisimè tentata, Dominus Iesus Christus totius ecclesię sponfus, visibiliter apprensus, amplexatus est eam, & omnem illius turbationem in magnam conuertit tranquillitatem. Ecce his omnibus exemplis habes, quod visio dominicę passionis, nec non & meditatio atque compassio, maximum contra tentationes sit antidotum. Sunt & in illa multiplices consolationes; sicut subiecta declarabunt testimonia.

CAPVT